

Abstrakt

Práce se zabývá tématem československé dívčí kapely Satanic Girls (v jižní Americe vystupující pod názvem Las Satánicas), která působila od srpna 1968 v emigraci. Autorka na základě analýzy rozhovorů (vedených v období únor 2013 – březen 2014), článků z tisku, fotografií, videí a materiálů z archivů pomocí hudebně-antropologických přístupů popisuje, analyzuje a interpretuje historii kapely se zaměřením na procesy vyjednávání. Na vytyčené tematické linii „ženy – hudebnice – emigrantky“, se v textu zabývá tím, nakolik emigrace, neustálé a extrémní změny kulturního prostředí a pokyny manažerů ovlivňovaly hudební i vizuální styl kapely. Jedno z ústředních témat představuje neustálá, nedobrovolná (a někdy i nevědomá) oscilace kapely mezi tím, být prezentovány jako hudebnice a nebo jako sexuálně přitažlivé atrakce.